

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 11 oktober 2013
(OR. en)

2011/0427 (COD)

PE-CONS 56/13

FRONT 86
COMIX 390
CODEC 1550

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande
av ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosur)

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) nr .../2013**

av den

om inrättande av ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosur)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 d,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet¹, och

¹ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 oktober 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) Inrättandet av ett europeiskt gränsövervakningssystem (nedan kallat *Eurosur*) är nödvändigt för att stärka utbytet av information och det operativa samarbetet mellan medlemsstaternas nationella myndigheter och med Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 2007/2004¹ (nedan kallad *byrån*). Eurosur kommer att förse de myndigheterna och byrån med den infrastruktur och de verktyg som behövs för att förbättra deras situationsmedvetenhet och reaktionsförmåga vid unionens medlemsstaters yttre gränser (nedan kallade *yttre gränser*) i syfte att upptäcka, förhindra och bekämpa olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet och bidra till att säkerställa skydd för och att rädda migranternas liv.
- (2) Användningen av små, sjöodugliga båtar har lett till en dramatisk ökning av antalet drunknade migranter vid de södra yttre havsgränserna. Eurosur bör märkbart förbättra byråns och medlemsstaternas operativa och tekniska förmåga att upptäcka och spåra sådana små båtar samt förbättra medlemsstaternas reaktionsförmåga, och därigenom bidra till en minskning av antalet migranter som förlorar sina liv.
- (3) Det konstateras i denna förordning att migrationsrutter även används av personer i behov av internationellt skydd.

¹ Rådets förordning (EG) nr 2007/2004 av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 349, 25.11.2004, s. 1).

- (4) Medlemsstaterna bör inrätta nationella samordningscentraler för att förbättra informationsutbytet och samarbetet för gränsövervakning dem emellan och med byrån. För att Eurosur ska kunna fungera korrekt är det nödvändigt att alla nationella myndigheter som enligt den nationella lagstiftningen har ansvar för övervakning av yttre gränser samarbetar via de nationella samordningscentralerna.
- (5) Denna förordning bör inte förhindra att medlemsstaterna ger sina nationella samordningscentraler ansvar även för samordning av informationsutbytet och samarbetet i samband med övervakning av luftgränser och för kontroller vid gränsövergångsställen.
- (6) Byrån bör förbättra informationsutbytet och samarbetet med unionens övriga organ och byråer, såsom Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska unionens satellitcentrum, för att på bästa sätt använda uppgifter, resurser och system som redan finns att tillgå på europeisk nivå, till exempel det europeiska jordövervakningsprogrammet.
- (7) Denna förordning är en del av den europeiska modellen för ett integrerat gränsförvaltningssystem för de yttre gränserna och av strategin för den inre säkerheten i Europeiska unionen. Eurosur kommer också att bidra till utvecklingen av den gemensamma miljön för informationsutbyte (Cise) för övervakning av unionens sjöbevakningsområde och skapa en vidare ram för medvetenheten om situationen till sjöss genom informationsutbyte mellan offentliga myndigheter inom olika sektorer i unionen.

- (8) För att garantera att uppgifterna inom Eurosur är så fullständiga och aktuella som möjligt, särskilt med avseende på situationen i tredjeländer, bör byrån samarbeta med Europeiska utrikestjänsten. I detta syfte bör unionens delegationer och kontor tillhandahålla all information som är relevant för Eurosur.
- (9) Byrån bör tillhandahålla nödvändigt bistånd för att utveckla och driva Eurosur och vid behov för att utveckla Cise, inklusive upprätthålla kompatibilitet mellan systemen, särskilt genom att inrätta, upprätthålla och samordna Eurosur-ramverket.
- (10) Byrån bör få lämpliga ekonomiska resurser och personalresurser för att på ett adekvat sätt utföra de ytterligare uppgifter som tilldelas den enligt denna förordning.
- (11) Denna förordning överensstämmer med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i artiklarna 2 och 6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt principerna om respekt för människans värdighet, rätten till liv, förbudet mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, förbudet mot människohandel, rätten till frihet och säkerhet, rätten till skydd av personuppgifter, rätten till tillgång till handlingar, rätten till asyl, och till skydd mot avvisning eller utvisning, non-refoulement, icke-diskriminering och barns rättigheter. Medlemsstaterna och byrån bör tillämpa förordningen i enlighet med de rättigheterna och principerna.

- (12) I enlighet med förordning (EG) nr 2007/2004 bör ombudet för grundläggande fri- och rättigheter och det rådgivande forumet som inrättats genom den förordningen ha tillgång till alla uppgifter om respekten för de grundläggande fri- och rättigheterna i samband med byråns samtliga verksamheter som utförs inom ramverket för Eurosur.
- (13) Utbyte av personuppgifter i den europeiska situationsbilden och den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna bör utgöra ett undantagsfall. Det bör ske på grundval av befintliga bestämmelser i nationell rätt och unionsrätt och följa de specifika kraven på skydd av uppgifter i denna rätt. Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG¹, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001² och rådets rambeslut 2008/977/RIF³ är tillämpliga i de fall mer specifika instrument, som förordning (EG) nr 2007/2004, inte ger fullt skydd av personuppgifter.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

³ Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 350, 30.12.2008, s. 60).

- (14) För att gradvis genomföra Eurosur geografiskt bör skyldigheten att utse och driva nationella samordningscentraler börja gälla i två på varandra följande etapper: först för medlemsstater vid de södra och östra yttre gränserna och därefter för de återstående medlemsstaterna.
- (15) I denna förordning ingår bestämmelser om samarbete med angränsande tredjeländer, eftersom ett välstrukturerat och bestående informationsutbyte och samarbete med de länderna, särskilt i Medelhavsområdet, är nyckelfaktorer för att uppnå målen för Eurosur. Det är avgörande att allt informationsutbyte och allt samarbete mellan medlemsstater och angränsande tredjeländer sker helt i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna, särskilt med principen om non-refoulement.
- (16) Denna förordning innehåller bestämmelser om möjligheterna till nära samarbete med Irland och Förenade kungariket som kan bidra till att bättre uppnå målen för Eurosur.
- (17) Byrån och medlemsstaterna bör vid genomförandet av denna förordning på bästa sätt utnyttja befintlig kapacitet i form av personalresurser och teknisk utrustning, både på unionsnivå och på nationell nivå.
- (18) Kommissionen bör regelbundet utvärdera resultaten av genomförandet av denna förordning för att fastställa i vilken utsträckning målen för Eurosur har uppnåtts.

- (19) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av *Schengenregelverket* ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (20) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i *Schengenregelverket* i vilka Förenade kungariket inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG¹. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (21) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i *Schengenregelverket* i vilka Irland inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG². Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

¹ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

² Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

- (22) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av *Schengenregelverket*¹, en utveckling av de bestämmelser i *Schengenregelverket* som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG². Norge bör inrätta en nationell samordningscentral i enlighet med denna förordning från och med den 2 december 2013.
- (23) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av *Schengenregelverket*³, en utveckling av de bestämmelser i *Schengenregelverket* som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁴.

¹ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

³ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁴ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (24) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av *Schengenregelverket*¹, en utveckling av de bestämmelser i *Schengenregelverket*, som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU².

¹ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

² Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (25) Tillämpningen av denna förordning påverkar inte kompetensfördelningen mellan unionen och dess medlemsstater eller medlemsstaternas skyldigheter enligt Förenta nationernas havsrättskonvention, internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss, internationella sjöräddningskonventionen, Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och dess tilläggsprotokoll mot människosmuggling land- luft- och sjövägen, konventionen angående flyktingars rättsliga ställning, konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och andra relevanta internationella instrument.
- (26) Tillämpningen av denna förordning påverkar inte Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006¹ eller reglerna om övervakning av yttre sjögränser i samband med operativt samarbete som samordnas av byrån.
- (27) Eftersom målet för denna förordning, nämligen inrättandet av Eurosur, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning inrättas ett gemensamt ramverk för informationsutbytet och samarbetet mellan medlemsstaterna och byrån i syfte att förbättra situationsmedvetenhet och öka reaktionsförmåga vid unionens medlemsstaters yttre gränser (nedan kallade *yttre gränser*) i syfte att upptäcka, förhindra och bekämpa olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet och bidra till att säkerställa skydd för och att rädda migranternas liv (nedan kallad *Eurosur*).

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska gälla övervakning av yttre land- och sjögränser, inbegripet övervakning, upptäckt, identifiering, spårning och förebyggande av obehörig gränspassage samt ingripande mot detta i syfte att upptäcka, förebygga och bekämpa olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet samt bidra till att säkerställa skydd för och att rädda migranternas liv.

2. Denna förordning kan även tillämpas på luftgränsövervakning och kontroller vid gränsövergångsställen om medlemsstaterna frivilligt lämnar sådan information till Eurosur.
3. Denna förordning ska inte tillämpas på några rättsliga eller administrativa åtgärder som vidtas när de ansvariga myndigheterna i en medlemsstat väl har ingripit mot gränsöverskridande brottslighet eller personers obehöriga passage över de yttre gränserna.
4. Vid tillämpningen av denna förordning ska medlemsstaterna och byrån respektera de grundläggande rättigheterna, särskilt principerna om non-refoulement och respekt för människans värdighet och kraven på skydd av personuppgifter. De ska prioritera de särskilda behoven hos barn, underåriga utan medföljande vuxen, offer för människohandel, personer i behov av akut medicinsk hjälp, personer i behov av internationellt skydd, personer i sjönöd och andra personer i särskilt utsatta situationer.

Artikel 3
Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *byrån*: Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, inrättad genom förordning (EG) nr 2007/2004.
- b) *situationsmedvetenhet*: förmågan att övervaka, upptäcka, identifiera, spåra och förstå olaglig gränsöverskridande verksamhet för att finna välgrundade skäl för reaktionsåtgärder genom att kombinera ny information med befintliga kunskaper och för att bättre kunna minska antalet migranter som förlorar sina liv vid, längs eller i närheten av de yttre gränserna.
- c) *reaktionsförmåga*: förmåga att genomföra insatser som syftar till att motverka olaglig gränsöverskridande verksamhet vid, längs eller i närheten av de yttre gränserna, inbegripet den tid och de medel som krävs för att reagera på ett adekvat sätt.
- d) *situationsbild*: ett grafiskt gränssnitt som i nära realtid visar uppgifter och information som mottagits från olika myndigheter, sensorer, plattformar och andra källor, och som delas med andra myndigheter via kommunikations- och informationskanaler för att uppnå situationsmedvetenhet och stödja reaktionsförmågan längs de yttre gränserna och i området före gränserna.

- e) *gränsöverskridande brottslighet*: allvarlig brottslighet som har en gränsöverskridande dimension och som utövas vid, längs eller i närheten av de yttre gränserna.
- f) *yttre gränsavschnitt*: hela eller delar av en medlemsstats yttre land- eller sjögräns enligt definitionen i nationell rätt eller enligt vad som fastställts av den nationella samordningscentralen eller en annan ansvarig nationell myndighet.
- g) *område före gränsen*: det geografiska området utanför de yttre gränserna.
- h) *krissituationer*: naturkatastrofer eller katastrofer som orsakats av människor, olyckor, humanitära eller politiska kriser eller andra allvarliga situationer som uppstår vid, längs eller i närheten av de yttre gränserna, och som i betydande grad kan påverka kontrollen av de yttre gränserna.
- i) *incident*: situation som avser olaglig invandring, gränsöverskridande brottslighet eller som utgör en risk för migranters liv vid, längs eller i närheten av de yttre gränserna.

AVDELNING II

RAMVERK

KAPITEL I

Delar

Artikel 4

Eurosur-ramverket

1. Vid informationsutbytet och samarbetet inom gränsövervakning ska medlemsstaterna och byrån, med beaktande av befintliga mekanismer för informationsutbyte och samarbete, använda sig av Eurosur-ramverket, som ska bestå av följande delar:
 - a) Nationella samordningscentraler.
 - b) Nationella situationsbilder.
 - c) Ett kommunikationsnätverk.
 - d) En europeisk situationsbild.
 - e) En gemensam underrättelsebild av situationen före gränserna.
 - f) Gemensam tillämpning av övervakningsverktyg.

2. De nationella samordningscentralerna ska via kommunikationsnätverket förse byrån med den information från sina nationella situationsbilder som behövs för att skapa och upprätthålla den europeiska situationsbilden och den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna.
3. Byrån ska via kommunikationsnätverket ge de nationella samordningscentralerna obegränsat tillträde till den europeiska situationsbilden och den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna.
4. De delar som anges i punkt 1 ska skapas och upprätthållas i enlighet med de principer som anges i bilagan.

Artikel 5

Nationella samordningscentraler

1. Varje medlemsstat ska utse, driva och upprätthålla en nationell samordningscentral, som ska samordna och utbyta information mellan alla myndigheter som ansvarar för övervakning av de yttre gränserna på nationell nivå, samt med de andra nationella samordningscentralerna och med byrån. Varje medlemsstat ska meddela kommissionen när den har inrättat sin nationella samordningscentral, och denna ska vidarebefordra information om detta till de övriga medlemsstaterna och byrån.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17, och inom ramverket för Eurosur, ska den nationella samordningscentralen vara den enda kontaktpunkten för informationsutbytet och samarbetet med andra nationella samordningscentraler och med byrån.

3. Den nationella samordningscentralen ska
 - a) garantera utbyte av information och samarbete i god tid mellan alla nationella myndigheter som har ansvar för yttre gränsövervakning samt med andra nationella samordningscentraler och byrån,
 - b) garantera utbyte av information i god tid med räddningstjänsten, brottsbekämpande myndigheter samt asyl- och invandringsmyndigheter på nationell nivå,
 - c) bidra till en effektiv och ändamålsenlig förvaltning av resurser och personal,
 - d) skapa och upprätthålla den nationella situationsbilden i enlighet med artikel 9,
 - e) ge stöd till planering och genomförande av nationell gränsövervakningsverksamhet,
 - f) samordna det nationella gränsövervakningssystemet, i enlighet med nationell rätt,
 - g) bidra till regelbunden mätning av effekterna av den nationella gränsövervakningsverksamheten vid tillämpning av denna förordning,
 - h) samordna operativa åtgärder med andra medlemsstater, utan att detta påverkar byråns och medlemsstaternas befogenheter.
4. De nationella samordningscentralerna ska vara i drift dygnet runt alla dagar i veckan.

Artikel 6

Byrån

1. Byrån ska
 - a) inrätta och upprätthålla kommunikationsnätverket för Eurosur i enlighet med artikel 7,
 - b) skapa och upprätthålla den europeiska situationsbilden i enlighet med artikel 10,
 - c) skapa och upprätthålla den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna i enlighet med artikel 11,
 - d) samordna den gemensamma tillämpningen av övervakningsverktyg i enlighet med artikel 12.
2. För de syften som anges i punkt 1 ska byrån vara verksam dygnet runt alla dagar i veckan.

Artikel 7

Kommunikationsnätverk

1. Byrån ska inrätta och upprätthålla ett kommunikationsnätverk för att tillhandahålla verktyg för kommunikation och analys, samt möjliggöra ett utbyte, på ett säkert sätt och i nära realtid, av såväl säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som uppgifter som är känsliga men inte säkerhetsskyddsklassificerade, med och mellan de nationella samordningscentralerna. Kommunikationsnätverket ska vara i drift dygnet runt veckans alla dagar och ska medge
 - a) bilateralt och multilateralt informationsutbyte i nära realtid,
 - b) audio- och videokonferenser,
 - c) säker hantering, lagring, överföring och behandling av uppgifter som är känsliga men inte säkerhetsskyddsklassificerade,
 - d) säker hantering, lagring, överföring och behandling av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter upp till nivån RESTREINT UE/EU RESTRICTED eller motsvarade nationell nivå för säkerhetsskyddsklassificering, så att säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter hanteras, bevaras, överförs och behandlas i en separat och vederbörligen ackrediterad del av kommunikationsnätverket.

2. Byrån ska tillhandahålla tekniskt stöd och se till att kommunikationsnätverket är kompatibelt med alla andra relevanta kommunikations- och informationssystem som förvaltas av byrån.

3. Byrån ska utbyta, behandla och lagra säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och uppgifter som är känsliga men inte säkerhetsskyddsklassificerade i kommunikationsnätverket i enlighet med artikel 11 d i förordning (EG) nr 2007/2004.
4. De nationella samordningscentralerna ska i kommunikationsnätverket utbyta, behandla och lagra säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och uppgifter som är känsliga men inte säkerhetsskyddsklassificerade, i enlighet med regler och normer som motsvarar dem som föreskrivs i kommissionens arbetsordning¹.
5. Medlemsstaternas myndigheter, byråer och andra organ som använder kommunikationsnätverket ska se till att säkerhetsbestämmelser och säkerhetsstandarder som motsvarar de som tillämpas av byrån följs vid hanteringen av sekretessbelagd information.

KAPITEL II

Situationsmedvetenhet

Artikel 8

Situationsbilder

1. De nationella situationsbilderna, den europeiska situationsbilden och den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna ska skapas genom insamling, utvärdering, sammanställning, analys, tolkning, generering, visualisering och spridning av information.

¹ EGT L 308, 8.12.2000, s. 26.

2. De situationsbilder som avses i punkt 1 ska bestå av följande tre skikt:
 - a) Ett händelseskikt.
 - b) Ett operativt skikt.
 - c) Ett analysskikt.

Artikel 9

Nationell situationsbild

1. Den nationella samordningscentralen ska skapa och upprätthålla en nationell situationsbild för att i god tid kunna förse alla myndigheter som har ansvar för kontroll och särskild övervakning av yttre gränser på nationell nivå med ändamålsenlig och korrekt information.
2. Den nationella situationsbilden ska sättas samman av information som samlats in från följande källor:
 - a) Nationella gränsövervakningssystem i enlighet med nationell rätt.
 - b) Fasta och mobila sensorer som drivs av nationella myndigheter med ansvar för övervakning av yttre gräns.
 - c) Gränspatrullering och andra övervakningsinsatser.
 - d) Lokala, regionala och andra samordningscentraler.

- e) Andra relevanta nationella myndigheter och system, inbegripet sambandsmän, operativa centraler och kontaktpunkter.
- f) Byrån.
- g) Nationella samordningscentraler i andra medlemsstater.
- h) Myndigheter i tredjeländer på grundval av de bilaterala eller multilaterala avtal och regionala nätverk som avses i artikel 20.
- i) Fartygsrapporteringssystem i enlighet med deras respektive rättsliga grund.
- j) Andra relevanta europeiska och internationella organisationer.
- k) Andra källor.

3. Den nationella situationsbildens händelseskikt ska bestå av följande delskikt:

- a) Ett delskikt för obehörig gränspassage, inklusive information som är tillgänglig för den nationella samordningscentralen om händelser som är förknippade med en risk för migranternas liv.
- b) Ett delskikt för gränsöverskridande brottslighet.
- c) Ett delskikt för krissituationer.
- d) Ett delskikt för övriga händelser, som innehåller information om oidentifierade och misstänkta fordon, fartyg och andra transportmedel och personer som befinner sig vid, längs eller i närheten av den berörda medlemsstatens yttre gränser, samt om alla andra händelser som i betydande grad kan påverka kontrollen av de yttre gränserna.

4. Den nationella samordningscentralen ska tilldela varje incident i den nationella situationsbildens händelseskikt en vägledande påverkansgrad, på skalan *låg–medel–hög*. Alla incidenter ska meddelas byrån.
5. Den nationella situationsbildens operativa skikt ska bestå av följande delskikt:
 - a) Ett delskikt för egna resurser, inbegripet militära resurser som bistår brottsbekämpningsuppdrag och insatsområden, som innehåller information om positionen, statusen och typen av egna resurser och om vilka myndigheter som är involverade. När det gäller militära resurser som bistår brottsbekämpningsuppdrag kan den nationella samordningscentralen vid begäran från den nationella myndighet som ansvarar för sådana resurser besluta att begränsa tillgång till sådan information på grundval av principen om behovsenlig behörighet.
 - b) Ett delskikt för miljöinformation, som innehåller eller ger tillträde till information om terräng- och väderförhållanden vid den berörda medlemsstatens yttre gränser.
6. Informationen om egna resurser i det operativa skiktet ska säkerhetsskyddsklassificeras i kategorin RESTREINT EU/EU RESTRICTED.

7. Den nationella situationsbildens analyskikt ska bestå av följande delskikt:
- a) Ett delskikt för information, som innehåller information om den huvudsakliga utvecklingen och om indikatorer som är relevanta med avseende på tillämpningen av denna förordning.
 - b) Ett delskikt för analys, som innehåller analytiska rapporter, risknivåtrender, regionala övervakningar och informationsblad som är relevanta med avseende på tillämpningen av denna förordning.
 - c) Ett delskikt för underrättelser, som innehåller analyserad information som är relevant med avseende på tillämpningen av denna förordning, särskilt tilldelningen av påverkansgrader för de yttre gränssnitten.
 - d) Ett delskikt för bilder och geodata, som innehåller referensbilder, bakgrundskartor, validering av analyserad information och förändringsanalys (jordobservationsbilder) samt förändringsdetektering, georefererade uppgifter och kartor över yttre gränserns genomtränglighet.
8. Informationen i analyskiktet och miljöinformationen i det operativa skiktet i den nationella situationsbilden kan grundas på den information som tillhandahålls i den europeiska situationsbilden och i den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna.

9. De nationella samordningscentralerna i angränsande medlemsstater ska direkt och i nära realtid dela situationsbilden av angränsande yttre gränssnitt, vad gäller
 - a) incidenter och andra signifikanta händelser i händelseskiktet,
 - b) taktiska riskanalysrapporter som finns i analyskiktet.

10. De nationella samordningscentralerna i angränsande medlemsstater får direkt och i nära realtid dela situationsbilden av angränsande yttre gränssnitt, vad gäller positioner, status och typ av egna resurser i angränsande yttre gränssnitt som finns i det operativa skiktet.

Artikel 10

Europeisk situationsbild

1. Byrån ska skapa och upprätthålla en europeisk situationsbild för att i god tid kunna förse de nationella samordningscentralerna med ändamålsenlig och korrekt information och analys.

2. Den europeiska situationsbilden ska sättas samman av information som samlats in från följande källor:
- a) Nationella situationsbilder i den mån som krävs i denna artikel.
 - b) Byrån.
 - c) Strategisk information från kommissionen om gränskontroll, inbegripet brister vid genomförandet av kontroller vid yttre gränser.
 - d) Unionens delegationer och kontor.
 - e) Andra relevanta unionsorgan och -byråer samt internationella organisationer enligt artikel 18.
 - f) Andra källor.
3. Den europeiska situationsbildens händelseskikt ska innehålla information om följande:
- a) Incidenter och andra händelser som finns med i den nationella situationsbildens händelselager.
 - b) Incidenter och andra händelser som finns med i den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna.
 - c) Incidenter i insatsområdet för gemensamma insatser, pilotprojekt eller snabba insatser som samordnas av byrån.

4. I den europeiska situationsbilden ska byrån beakta den påverkansgrad som den nationella samordningscentralen har tilldelat den specifika incidenten i den nationella situationsbilden.
5. Den europeiska situationsbildens operativa skikt ska bestå av följande delskikt:
 - a) Ett delskikt för egna resurser, som innehåller information om position, tid, status och typ av resurser som deltar i byråns gemensamma insatser, pilotprojekt eller snabba insatser, eller som byrån förfogar över, samt insatsplanen, inbegripet insatsområde, patrulleringsscheman och kommunikationskoder.
 - b) Ett delskikt för insatser, som innehåller information om de gemensamma insatser, pilotprojekt och snabba insatser som samordnas av byrån, inbegripet uppdragsbeskrivning, lokalisering, status, varaktighet, information om de medlemsstater och andra aktörer som är involverade, dagliga och veckovisa situationsrapporter, statistiska uppgifter och informationspaket till medierna.
 - c) Ett delskikt för miljöinformation, som innehåller information om terräng- och väderförhållanden vid de yttre gränserna.
6. Informationen om egna resurser i den europeiska situationsbildens operativa skikt ska säkerhetskyddsklassificeras i kategorin RESTREINT EU/EU RESTRICTED.
7. Den europeiska situationsbildens analysskikt ska ha samma struktur som motsvarande skikt i den nationella situationsbilden som anges i artikel 9.7.

Artikel 11

Gemensam underrättelsebild av situationen före gränserna

1. Byrån ska skapa och upprätthålla den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna för att i god tid kunna ge de nationella samordningscentralerna ändamålsenliga och korrekta uppgifter och analyser om området före gränsen.
2. Den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna ska sättas samman av information som samlats in från följande källor:
 - a) Nationella samordningscentraler, inklusive information och rapporter som mottagits från medlemsstaternas sambandsmän via de behöriga nationella myndigheterna.
 - b) Unionens delegationer och kontor.
 - c) Byrån, inklusive information och rapporter från dess sambandsmän.
 - d) Andra relevanta unionsorgan och -byråer samt internationella organisationer som avses i artikel 18.
 - e) Myndigheter i tredjeländer på grundval av de bilaterala eller multilaterala avtal och regionala nätverk som avses i artikel 20, via de nationella samordningscentralerna.
 - f) Andra källor.

3. Den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna får innehålla information som är relevant för luftgränsövervakning och kontroller vid gränsövergångar vid yttre gränser.
4. Händelseskiktet, det operativa skiktet och analyskiktet i den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna ska ha samma struktur som de motsvarande skikten i den europeiska situationsbilden som anges i artikel 10.
5. Byrån ska tilldela varje incident i händelseskiktet i den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna en vägledande påverkansgrad. Byrån ska meddela de nationella samordningscentralerna alla incidenter i området före gränserna.

Artikel 12

Gemensam tillämpning av övervakningsverktyg

1. Byrån ska samordna den gemensamma tillämpningen av övervakningsverktyg, i syfte att förse de nationella samordningscentralerna och byrån själv med övervakningsinformation om de yttre gränserna och om området före gränserna på ett regelbundet, pålitligt och kostnadseffektivt sätt.
2. Byrån ska vid en nationell samordningscentralens begäran förse den med information om den begärande medlemsstatens yttre gränser och om området före gränserna, som kan härröra från
 - a) selektiv övervakning av utpekade tredjeländers hamnar och kuststräckor som genom riskanalys och information har identifierats som embarkerings- eller transitpunkter för fartyg eller andra transportmedel som används vid olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet,

- b) spårning av fartyg eller andra transportmedel på det fria havet som används eller misstänks användas för olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet,
 - c) övervakning av utpekade områden inom sjöområdet för att upptäcka, identifiera och spåra fartyg och andra transportmedel som används eller misstänks användas för olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet,
 - d) miljöbedömning av utpekade områden inom sjöområdet och vid den yttre landgränsen för att optimera övervaknings- och patrulleringsinsatserna,
 - e) selektiv övervakning av vissa områden före de yttre gränserna, som genom riskanalys och information har identifierats som potentiella avrese- eller transitområden för olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet.
3. Byrån ska tillhandahålla den information som avses i punkt 1 genom att sammanställa och analysera uppgifter som kan samlas in från följande system, sensorer och plattformar:
- a) Fartygsrapporteringsystem i enlighet med deras respektive rättsliga grunder.
 - b) Satellitövervakning.
 - c) Sensorer monterade på olika fordon, fartyg eller andra transportmedel.
4. Byrån får avvisa en begäran från en nationell samordningscentral av tekniska, finansiella eller operativa skäl. Byrån ska informera den nationella samordningscentralen i god tid om orsakerna för en sådan vägran.

5. Byrån får på eget initiativ använda de övervakningsverktyg som avses i punkt 2 för att samla information som är relevant för den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna.

Artikel 13

Behandling av personuppgifter

1. Om den nationella situationsbilden används för behandling av personuppgifter ska de uppgifterna behandlas i enlighet med direktiv 95/46/EG, rambeslut 2008/977/RIF och relevanta nationella bestämmelser om skydd av personuppgifter.
2. Den europeiska situationsbilden och den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna får användas enbart för att behandla sådana personuppgifter som rör identifieringsnummer för fartyg.

De uppgifterna ska behandlas i enlighet med artikel 11ca i förordning (EG) nr 2007/2004. De ska behandlas enbart i syfte att upptäcka, identifiera och spåra fartyg liksom för de syften som avses i artikel 11c.3 i den förordningen. De ska raderas automatiskt inom sju dagar från det att byrån mottagit dem eller, om ytterligare tid behövs för att spåra ett fartyg, inom två månader från det att byrån har mottagit dem.

KAPITEL III

Reaktionsförmåga

Artikel 14

Fastställande av yttre gränsavsnitt

Vid tillämpning av denna förordning ska varje medlemsstat dela upp sina yttre land- och sjögränser i gränsavsnitt och ska meddela dem till byrån.

Artikel 15

Tilldelning av de yttre gränsavsnittens påverkansgrader

1. På grundval av byråns riskanalyser och i överenskommelse med den berörda medlemsstaten ska byrån tilldela varje yttre gränsavsnitt längs medlemsstaternas yttre land- och sjögränser någon av följande påverkansgrader eller ändra dessa nivåer:
 - a) Påverkansgrad låg om incidenter i samband med olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet som inträffar vid det relevanta gränsavsnittet har en obetydlig påverkan på säkerheten vid gränserna.
 - b) Påverkansgrad medel om incidenter i samband med olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet som inträffar vid det relevanta gränsavsnittet har en måttlig påverkan på säkerheten vid gränserna.

- c) Påverkansgrad hög om incidenter i samband med olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet som inträffar vid det relevanta gränsavsnittet har en betydande påverkan på säkerheten vid gränserna.
2. Den nationella samordningscentralen ska regelbundet bedöma om det finns ett behov av att ändra påverkansgraden för något gränsavsnitt genom att beakta informationen i den nationella situationsbilden.
 3. Byrån ska visualisera de påverkansgrader som tilldelats de yttre gränserna i den europeiska situationsbilden.

Artikel 16

Reaktioner motsvarande påverkansgraderna

1. Medlemsstaterna ska se till att de övervakningsinsatser som genomförs vid de yttre gränsavsnitten motsvarar den tilldelade påverkansgraden enligt följande:
 - a) Om ett yttre gränsavsnitt har tilldelats påverkansgraden låg, ska de nationella myndigheterna med ansvar för övervakningen av yttre gräns organisera regelbunden övervakning på grundval av riskanalys och se till att tillräckliga resurser och personal hålls i beredskap vid gränsområdet för spårning, identifiering och ingripande.

- b) Om ett yttre gränssnitt har tilldelats påverkansgraden medel ska de nationella myndigheterna med ett ansvar för övervakning av yttre gräns utöver de åtgärder som vidtas i enlighet med led a se till att lämpliga övervakningsåtgärder genomförs vid det gränssnittet. När sådana övervakningsåtgärder vidtas ska den nationella samordningscentralen informeras om detta. Den nationella samordningscentralen ska samordna eventuellt stöd i enlighet med artikel 5.3.
 - c) Om ett yttre gränssnitt har tilldelats påverkansgraden hög ska den berörda medlemsstaten utöver de åtgärder som vidtas i enlighet med led b genom den nationella samordningscentralen säkerställa att de nationella myndigheter som är verksamma vid det gränssnittet får allt nödvändigt stöd och att förstärkta övervakningsåtgärder vidtas. Medlemsstaten i fråga kan begära stöd från byrån på de villkor för inledande av gemensamma insatser eller snabba insatser som fastställs i förordning (EG) nr 2007/2004.
2. Den nationella samordningscentralen ska regelbundet informera byrån om de åtgärder som vidtas på nationell nivå i enlighet med punkt 1 c.
 3. Om man tilldelat påverkansgraderna medel eller hög till ett yttre gränssnitt som ansluter till en annan medlemsstats gränssnitt eller till ett gränssnitt i ett land med vilket det har ingåtts avtal eller inrättats regionala nätverk som avses i artiklarna 19 och 20, ska den nationella samordningscentralen kontakta den angränsande medlemsstatens nationella samordningscentral eller det angränsande landets behöriga myndighet och sträva efter att samordna de nödvändiga gränsöverskridande åtgärderna.

4. Om en medlemsstat lämnar en begäran i enlighet med punkt 1 c får byrån när den svarar på begäran stödja medlemsstaten särskilt genom att
- a) ge den företräde i samband med den gemensamma tillämpningen av övervakningsverktyg,
 - b) samordna utplaceringen av europeiska gränskontrollenheter i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 2007/2004,
 - c) se till att den tekniska utrustning som byrån förfogar över placeras ut i enlighet med förordning (EG) nr 2007/2004,
 - d) samordna eventuellt ytterligare stöd som erbjuds av andra medlemsstater.
5. Byrån ska, tillsammans med de berörda medlemsstaterna, i sina riskanalysrapporter utvärdera tilldelningen av påverkansgrader och motsvarande åtgärder som vidtagits på nationell nivå och unionsnivå.

AVDELNING III

SÄRSKILDA OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Tilldelning av uppgifter till andra myndigheter i medlemsstaterna

1. Regionala, lokala, funktionella eller andra myndigheter som kan fatta operativa beslut, kan av medlemsstaterna få i uppdrag att säkerställa situationsmedvetenheten och reaktionsförmågan inom sina respektive behörighetsområden, inbegripet de uppgifter och behörigheter som avses i artikel 5.3 c, e och f.
2. De beslut av medlemsstaterna om att tilldela uppgifter i enlighet med punkt 1 får inte påverka den nationella samordningscentralens förmåga att samarbeta och utbyta information med andra nationella samordningscentraler och byrån.
3. I fall som på förhand fastställts på nationell nivå kan den nationella samordningscentralen ge en sådan myndighet som avses i punkt 1 tillstånd att förmedla och utbyta information med de regionala myndigheterna eller den nationella samordningscentralen i en annan medlemsstat eller de behöriga myndigheterna i ett tredjeland, under förutsättning att denna myndighet regelbundet informerar sin egen nationella samordningscentral om sådan kommunikation och sådant informationsutbyte.

Artikel 18

Byråns samarbete med tredje part

1. Byrån ska använda information, kapacitet och system som finns hos andra unionsinstitutioner, -organ och -byråer samt internationella organisationer, inom deras respektive rättsliga ramverk.
2. I enlighet med punkt 1 ska byrån samarbeta i synnerhet med följande unionsinstitutioner, -organ och -byråer samt internationella organisationer:
 - a) Europeiska polisbyrån (Europol) för att utbyta information om gränsöverskridande brottslighet som ska inkluderas i den europeiska situationsbilden.
 - b) Europeiska unionens satellitcentrum, Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska fiskerikontrollbyrån vid den gemensamma tillämpningen av övervakningsverktyg.
 - c) Kommissionen, Europeiska utrikestjänsten samt unionsorgan och -byråer, inbegripet Europeiska stödkontoret för asylfrågor som kan förse byrån med information som är relevant för att upprätthålla den europeiska situationsbilden och den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna.
 - d) Internationella organisationer som kan förse byrån med information som är relevant för att upprätthålla den europeiska situationsbilden och den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna.

3. I enlighet med punkt 1 kan byrån samarbeta med centrumet för analys av maritim underrättelseverksamhet beträffande narkotika (MAOC-N) och samordningscentralen för kampen mot narkotika i Medelhavsområdet (CeCLAD-M) för att utbyta information om gränsöverskridande brottslighet som ska inkluderas i den europeiska situationsbilden.
4. Informationsutbytet mellan byrån och de unionsorgan och -byråer samt internationella organisationer som avses i punkterna 2 och 3 ska ske via det kommunikationsnätverk som avses i artikel 7 eller andra kommunikationsnätverk som uppfyller kriterierna om tillgänglighet, sekretess och integritet.
5. Samarbetet mellan byrån och de unionsorgan och -byråer samt internationella organisationer som avses i punkterna 2 och 3 ska regleras som en del av samarbetsavtal i enlighet med förordning (EG) nr 2007/2004 och berörda unionsorgans eller -byråers eller internationella organisationers respektive rättsliga grund. Beträffande hanteringen av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska de samarbetsavtalen innehålla bestämmelser om att berörda unionsorgan eller -byråer eller internationella organisationer ska uppfylla säkerhetsbestämmelser och standarder som är likvärdiga med de som tillämpas av byrån.
6. De unionsorgan och -byråer samt internationella organisationer som avses i punkterna 2 och 3 ska endast använda den information de erhållit genom Eurosur inom sina rättsliga ramar och i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna, inbegripet kraven på skydd av personuppgifter.

Artikel 19

Samarbete med Irland och Förenade kungariket

1. Med avseende på tillämpning av denna förordning får utbytet av information och samarbetet med Irland och Förenade kungariket äga rum på grundval av bilaterala eller multilaterala avtal mellan respektive Irland eller Förenade kungariket och en eller flera av de angränsande medlemsstaterna eller genom regionala nätverk som grundar sig på de avtalen. Medlemsstaternas nationella samordningscentraler ska vara kontaktpunkter för informationsutbytet med de motsvarande myndigheterna i Irland och Förenade kungariket inom Eurosur. Kommissionen ska meddelas när de avtalen har ingåtts.
2. De avtal som avses i punkt 1 ska begränsas till följande informationsutbyte mellan en medlemsstats nationella samordningscentral och motsvarande myndighet i Irland eller Förenade kungariket:
 - a) Information som ingår i en medlemsstats nationella situationsbild i den omfattning som den överförs till byrån i fråga om den europeiska situationsbilden och den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna.
 - b) Information som samlats in av Irland och Förenade kungariket och som är relevant för den europeiska situationsbilden och den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna.
 - c) Information som avses i artikel 9.9.

3. Information som tillhandahållits av byrån eller av en medlemsstat som inte är part i ett avtal som avses i punkt 1 inom ramverket för Eurosur ska inte delas med Irland eller Förenade kungariket utan ett förhandsgodkännande från byrån eller den medlemsstaten. Medlemsstaterna och byrån ska vara bundna av en vägran att dela den informationen med Irland eller Förenade kungariket.
4. Att föra vidare eller på annat sätt förmedla information som utbyts i enlighet med denna artikel till tredjeländer eller andra tredje parter ska vara förbjudet.
5. De avtal som avses i punkt 1 ska innehålla bestämmelser om de finansiella kostnader som uppkommer genom att Irland och Förenade kungariket deltar i genomförandet av de avtalen.

Artikel 20

Samarbete med angränsande tredjeländer

1. Vid tillämpningen av denna förordning får medlemsstaterna utbyta information och samarbeta med ett eller flera angränsande tredjeländer. Sådant informationsutbyte och sådant samarbete ska ske på grundval av bilaterala eller multilaterala avtal eller genom regionala nätverk som inrättats på grundval av dessa avtal. Medlemsstaternas nationella samordningscentraler ska vara kontaktpunkter för informationsutbytet med angränsande tredjeländer.

2. Innan medlemsstaterna ingår ett sådant avtal som avses i punkt 1 ska de berörda medlemsstaterna meddela kommissionen om avtalet, och kommissionen ska kontrollera att de bestämmelser som är av betydelse för Eurosur är förenliga med denna förordning. När avtalet har ingåtts ska den berörda medlemsstaten meddela kommissionen, som sedan ska vidarebefordra information om detta till Europaparlamentet, rådet och byrån.
3. De avtal som avses i punkt 1 ska överensstämma med relevant unionsrätt och internationell rätt i fråga om de grundläggande rättigheterna och om internationellt skydd, inbegripet Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning, i synnerhet principen om non-refoulement.
4. Utbyte av personuppgifter med tredjeländer inom ramverket för Eurosur ska begränsas till vad som är strikt nödvändigt för tillämpningen av denna förordning. Utbytet ska ske i enlighet med direktiv 95/46/EG, rambeslut 2008/977/RIF och relevanta nationella bestämmelser om skydd av personuppgifter.
5. Härmed förbjuds allt sådant informationsutbyte enligt punkt 1 som ger ett tredjeland information som kan användas för att identifiera personer eller grupper av personer vars begäran om internationellt skydd håller på att behandlas eller personer eller grupper av personer som löper en allvarlig risk att utsättas för tortyr eller andra former av omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning eller någon annan kränkning av de grundläggande rättigheterna.

6. Allt informationsutbyte enligt punkt 1 ska överensstämma med villkoren i de bilaterala och multilaterala avtal som ingåtts med de angränsande tredjeländerna.
7. Information som tillhandahållits av byrån eller av en medlemsstat som inte är part i ett avtal som avses i punkt 1 inom ramverket för Eurosur ska inte delas med ett tredje land enligt det avtalet utan ett förhandsgodkännande från byrån eller den medlemsstaten. Medlemsstaterna och byrån ska vara bundna av en vägran att dela den informationen med det berörda tredjelandet.
8. Det ska vara förbjudet att föra vidare eller på annat sätt förmedla information som utbyts i enlighet med denna artikel till andra tredjeländer eller tredje parter.
9. Allt utbyte med tredjeländer av information som erhållits genom den gemensamma tillämpningen av övervakningsverktyg ska omfattas av de lagar och de regler som styr dessa verktyg samt de relevanta bestämmelserna i direktiv 95/46/EG, förordning (EG) nr 45/2001 och rambeslut 2008/977/RIF.

Artikel 21

Handbok

1. Kommissionen ska i nära samarbete med medlemsstaterna, byrån och andra relevanta unionsorgan eller -byråer tillhandahålla en handbok för genomförande och förvaltning av Eurosur i praktiken (nedan kallad *handboken*). Handboken ska tillhandahålla tekniska och operativa riktlinjer, rekommendationer och goda exempel, inbegripet i fråga om samarbete med tredjeländer. Kommissionen ska anta handboken i form av en rekommendation.
2. Kommissionen får efter samråd med medlemsstaterna och byrån besluta att säkerhetsskyddsklassificera delar av handboken i kategorin RESTREINT EU/EU RESTRICTED i enlighet med bestämmelserna i kommissionens arbetsordning.

Artikel 22

Övervakning och utvärdering

1. Byrån och medlemsstaterna ska vid tillämpningen av denna förordning se till att det finns förfaranden för att övervaka hur Eurosur fungerar tekniskt och operativt i förhållande till målen att uppnå adekvat situationsmedvetenhet och reaktionsförmåga vid de yttre gränserna och respekten för de grundläggande rättigheterna, inbegripet principen om non-refoulement.
2. Byrån ska lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur Eurosur fungerar senast den 1 december 2015 och därefter vartannat år.

3. Kommissionen ska till Europaparlamentet och rådet lämna en övergripande utvärdering av Eurosur senast den 1 december 2016 och därefter vart fjärde år. Den utvärderingen ska inbegripa en bedömning av de uppnådda resultaten i förhållande till målen, av huruvida de underliggande skälen för förordningen kvarstår, av hur förordningen tillämpas i medlemsstaterna och av byrån samt av huruvida de grundläggande rättigheterna respekteras och påverkas. Den ska även innehålla en kostnads–nyttoanalys. Utvärderingen ska vid behov åtföljas av lämpliga förslag på ändringar av denna förordning.
4. Medlemsstaterna ska förse byrån med den information som krävs för att upprätta den rapport som avses i punkt 2.

Byrån ska förse kommissionen med den information som krävs för att framställa den utvärdering som avses i punkt 3.

Artikel 23

Ändringar av förordning (EG) nr 2007/2004

Förordning (EG) nr 2007/2004 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.1 i ska ersättas med följande:

- ”i) Tillhandahålla nödvändigt bistånd för att utveckla och driva ett europeiskt gränsövervakningssystem och, när så är lämpligt, för att utveckla ett gemensamt gränssnitt för informationsutbyte och systemens kompatibilitet, särskilt genom att inrätta, upprätthålla och samordna Eurosur-ramverket i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2013⁺⁺.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2013 av den ... om inrättande av ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosur) (EUT L ...).⁺⁺”

⁺ EUT: vänligen inför nummer för denna förordning.

⁺⁺ EUT: vänligen inför nummer, datum och EUT-hänvisning för denna för denna förordning.

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 11ca

Behandling av personuppgifter inom ramverket för Eurosur

Byrån får behandla personuppgifter i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EU) nr .../2013⁺, som ska tillämpas i enlighet med de bestämmelser som avses i artikel 11a i denna förordning. Särskilt ska vid behandlingen av sådana uppgifter nödvändighetsprincipen och proportionalitetsprincipen följas, och det ska vara förbjudet att vidarebefordra eller på annat sätt överföra sådana personuppgifter som behandlas av byrån till tredjeländer.”

⁺ EUT: Vänligen inför nummer för denna förordning.

Artikel 24

Ikraftträdande och tillämplighet

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska tillämpas från och med den 2 december 2013.
3. Bulgarien, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien och Finland ska inrätta en nationell samordningscentral i enlighet med artikel 5 från och med den 2 december 2013.

De övriga medlemsstaterna ska inrätta en nationell samordningscentral i enlighet med artikel 5 från och med den 1 december 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Följande principer ska beaktas vid upprättandet, driften och upprätthållandet av de olika delarna av Eurosur-ramverket:

- a) Principen om intressegemenskaper: De nationella samordningscentralerna och byrån ska bilda särskilda intressegemenskaper för informationsutbyte och samarbete inom ramverket för Eurosur. Intressegemenskaperna ska användas för att organisera de olika samordningscentralerna och byrån så att de kan utbyta information i strävan efter gemensamma mål, behov och intressen.
- b) Principerna om enhetlig förvaltning och utnyttjande av befintliga strukturer: Byrån ska säkerställa enhetlighet mellan de olika delarna i Eurosur-ramverket, och bland annat tillhandahålla vägledning och stöd till de nationella samordningscentralerna och främja informationens och teknikens kompatibilitet. I möjligaste mån ska befintliga system och befintlig kapacitet användas inom Eurosur-ramverket, i syfte att optimera användningen av unionens allmänna budget och för att undvika dubbelarbete. I detta sammanhang ska Eurosur inrättas så att systemet är fullt kompatibelt med Cise, och därigenom bidra till och dra nytta av en samordnad och kostnadseffektiv strategi för ett tvärsektorielt informationsutbyte i unionen.

- c) Principerna om informationsdelning och informationssäkerhet: Information som görs tillgänglig inom Eurosur-ramverket ska vara tillgänglig för alla nationella samordningscentraler och byrån, om inte specifika restriktioner har angivits eller överenskommit. De nationella samordningscentralerna ska säkerställa att den information som utbyts på nationell, europeisk och internationell nivå uppfyller kraven på tillgänglighet, sekretess och integritet. Byrån ska säkerställa att den information som utbyts på europeisk och internationell nivå uppfyller kraven på tillgänglighet, sekretess och integritet.
- d) Principerna om serviceinriktning och standardisering: Eurosurs olika kapaciteter ska tillämpas med ett serviceinriktat tillvägagångssätt. Byrån ska se till att Eurosur-ramverket i möjligaste mån grundas på internationellt överenskomna standarder.
- e) Principen om flexibilitet: Organisation, information och teknik ska utformas för att göra det möjligt för Eurosurs intressenter att reagera på föränderliga situationer på ett flexibelt och strukturerat sätt.
-